

РЕШЕНИЕ

№ 7806

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12640** по описа за **2024** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

С Решение № 4400/07.10.2024 г. по нахд № 11881/2024 г. Софийски районен съд, 99-ти състав, е отменил Наказателно постановление № 766551-F757817 от 23.04.2024 г., издадено от началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на НАП, с което за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. чл.118, ал.4 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС), на „Дженерал груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева на осн. чл. 185, ал. 2 във вр с ал. 1 от ЗДДС.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, е обжалвано от ТД на НАП - С. по съображения за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърденията са, че в АУАН серия АН № F757817/27.02.2024 г. е била допусната явна фактическа грешка, която се е установявала от приложената в цялост преписка по съставянето на АУАН и издаването на оспореното наказателно постановление. Моли за отмяна на въззивното решение и потвърждаване на НП № 766551-F757817 от 23.04.2024 г.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Касационният ответник „Дженерал груп“ ЕООД, за съдебно заседание редовно

призован, не се явява и не изпраща представител.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Софийски районен съд в 99-ти с-в е приел, че на 08.02.2024 г. била извършена проверка на търговски обект – магазин

„F.bg“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Дженерал груп“ ЕООД. В хода на проверката било установено, че наличната парична сума в касата на обекта била 62,05 лева, а съгласно разпечатката от дневния отчет на намиращия се в обекта електронен касов апарат с фискална памет (ЕКАФП), в касата следвало да има сума в размер на 1782,20 лева. Въпреки, че намиращият се в обекта ЕКАФП притежавал функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, установената промяна в касовата наличност в размер на 1720,15 лева, която представлявала извеждане на пари от касата, не била отразена във фискалното устройство в момента на извършването ѝ с точност до минута. Това е следвало да стане, чрез опцията „служебно извеждане“, което било задължение на търговеца, след като ЕКАФП е свързан с дистанционна връзка с НАП и фискалното устройство има функция за служебно въвеждане и извеждане на суми. Фактическата наличност в касата била установена въз основа на изготвен опис на паричните средства от служител в магазина, след което бил разпечатан дневният финансов отчет, въз основа на който се установило разминаването в сумите, а именно разлика в размер на 1720,15 лева между отразените суми в ЕКАФП и наличните пари в касата на обекта.

Констатациите от проверката били отразени в протокол за извършена проверка № 0132155 от 08.02.2024 г., а на 27.02.2024 г. бил съставен АУАН № F757817. Нарушението, описано в АУАН, било квалифицирано по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, но като дата на нарушението била посочена 08.02.2023 г. Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел, присъствал при установяване на нарушението, след което бил предявен на управителя на „Дженерал груп“ ЕООД, а последният го подписал без възражения.

АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него било издадено оспореното наказателно постановление № 766551-F757817 от 23.04.2024 г., с което за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. чл.118, ал.4 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС), на дружеството-жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева, на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС. В НП обаче, вместо нередовността на акта да бъде отстранена по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН, то наказващият орган машинално пренесъл 08.02.2023 г. като дата на нарушението.

За да отмени оспореното НП СРС приел, че е допуснато неотстранимо процесуално нарушение. Според съда времето, мястото, начинът на извършване на деянието и самоличността на извършителя са основни елементи на всяко едно наказателно и административнонаказателно обвинение. Всеки един от тези елементи трябва да бъде

доказан по категоричен начин, за да се стигне до ангажиране отговорността на „Дженерал груп“ ЕООД, поради което не можело да се приеме, че е била за допусната техническа грешка. След като наказанието е наложено за това, че на 08.02.2023 г. дружеството-жалбоподател е извършило нарушението, то според съда трябва да бъде доказана именно тази дата и нейното недоказване е основание за оправдаване на дееца. Вместо по реда на чл.53, ал. 2 от ЗАНН наказващият орган да отстрани допусната в АУАН нередовност, той машинално е пренесъл грешната дата и в издаденото НП. В случая категорично се доказва, че деянието е било извършено на 08.02.2024 г., а не на вменената с НП и АУАН дата 08.02.2023г. Датата 08.02.2024г. се установява от всички събрани по делото доказателства и доказателствени средства. Предвид обстоятелство, че вменената на дружеството-жалбоподател дата на извършване на нарушението останала недоказана, то атакуваното НП според СРС следвало да бъде отменено.

При горните съображения СРС приел, че наказателно постановление № 766551-F757817 от 23.04.2024 г. е незаконосъобразно.

Обжалваното решение е правилно и не са налице релевираните в касационната жалба основания по чл. 348, ал.1,т.1 от НПК, във вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН за неговата отмяна.

Спорът изцяло е правен. Касационен състав приема правните изводи на СРС за основателни. Безспорно е, че проверката е извършена на 08.02.2024 г., видно от приложения П. с бл. № 0132155. Безспорно е, че при съставяне на АУАН се сочи дата 08.02.2023 г., като дата на която е извършена проверка, но в самия АУАН не се сочи дата на която е извършено нарушението. Съдът в този състав не приема и оплакванията на касационен жалбоподател, че процедурното нарушение допуснато в административнонаказателното производство не е съществено, а е техническа грешка. Нещо повече, наказателното постановление не е издадено при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. В обстоятелствената част дословно се описват констатациите на АУАН, за извършена проверка на 08.02.2023 г., като се сочи без да има доказателства затова, приемайки предходни установени факти при съставяне на АУАН, че нарушението е извършено на 08.02.2023 г. В случая датата 08.02.2023 г. е относима, защото към тази дата не е извършена проверка, дала повод за образуване на административнонаказателното производство, но тази дата се сочи в АУАН и в НП. Между АУАН и НП не е налично разминаване, което е отчетено от въззивния съд.

Критерият, по който се разграничават съществените от несъществените нарушения е преценката доколко това нарушение е довело до накърняване на правото на защита на наказаното лице. Неспазването на изискването за форма на НП, съгласно чл. 57 от ЗАНН, е съществено нарушение само ако препятства правото на защита на наказаното лице или пък препятства възможността за осъществяване на съдебния контрол, досежно законосъобразността и правилността му. Съобразно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, по изключение функциите на юридическия ефект на АУАН се проявяват, ако е допусната несъществена нередовност. Настоящата инстанция намира, че допуснатата нередовност в АУАН е съществена, тъй като е свързана с точното и недвусмислено посочване на датата на която е извършено нарушението.

Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че техническа грешка при изписване на дата в наказателното постановление не води до съществено нарушение, ако е спазен принципа на чл. 53 от ЗАНН. Според твърдението на касатора, съставения АУАН, съответно НП следва да се издаде при допуснати съществени

пропуски/липси на необходимите реквизити на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, което би довело до "дописване" на същите. Неправилно посочена дата на нарушението в наказателното постановление не е сред нередовностите на акта, за които е предвидено да се отстранят по реда на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и опорочава административно наказателната процедура. Недопустимо е по пътя на тълкуването или чрез формиране на предположение да се приема наличие на фактически обстоятелства, които да имат значение за предмета на доказване. Така допуснатото процесуално нарушение води до ограничаване правото на защита на санкционираното лице и на възможността му да разбере за какво конкретно нарушение се ангажира неговата административнонаказателна отговорност, поради което се явява съществено и представлява самостоятелно основание за отмяна на НП. Неоснователни са възраженията в касационната жалба, че се касае за допусната техническа грешка. Допуснатото нарушение е също така пречка да се установи от коя дата започва да тече абсолютната давност за отпадане на административнонаказателната отговорност. По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4400/07.10.2024г. по нахд № 11881/2024г. по описа на Софийски районен съд, 99-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: